

JURISPRUDENTIE TUCHTRECHTSPRAAK

JT 2007-14 RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR
HET BEDRIJFSLEVEN

Derde, geheimhoudingsplicht, non-relatiebeding, optreden onder gemeenschappelijke naam met beroepsbeoefenaren die niet lid zijn van een door het bestuur erkende beroepsorganisatie

Betrokken registeraccountant heeft in het dossier van zijn cliënt conceptdeclaraties aangevonden van zijn voormalig compagnon W. Met deze compagnon is een non-relatiebeding afgesproken. Betrokkene heeft zijn cliënt A geconfronteerd met de conceptdeclaraties welke te kennen heeft gegeven dat een en ander hem niet regardeert. Betrokkene heeft de conceptdeclaraties verstrekt aan zijn kantoorgenoot K, fiscaal jurist, welke deze heeft gebruikt in een civiele procedure tegen de voormalig compagnon. Cliënt A, klager, verwijt betrokkene dat deze zijn geheimhoudingsplicht heeft geschonden en optreedt met twee fiscaal juristen welke niet lid zijn van een door het bestuur erkende beroepsorganisatie.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht stelt de raad voorop dat de registeraccountant is gehouden tot geheimhouding van wat als een vertrouwelijke aangelegenheid te zijner kennis is gekomen. Hij maakt van vertrouwelijke gegevens die in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis zijn gekomen geen ander gebruik en aan die gegevens geeft hij niet verder of anders bekendheid dan voor de invulling van zijn taak, of bij of krachtens de wet, wordt vereist. Betrokkene heeft op grond van de cliëntrelatie met klager de beschikking gehad over vertrouwelijke gegevens van klager, te weten diens boekhouding, waartoe de concept- declaraties behoorden. Uit het door betrokkene gevoerde verweer maakt de raad op dat betrokkene bekend was met de afspraken aangaande het non-relatiebeding. Vast staat dat betrokkene, mede door het meenemen van de conceptdeclaratie uit de administratie van klager, heeft toegestaan dat mr. K kennis nam van een gedeelte van klagers boekhouding en de conceptdeclaratie daarvan in handen kreeg. Voorts staat vast dat klager hiervoor geen toestemming heeft verleend. Door aldus te handelen heeft betrokkene de door hem te betrachten geheimhoudingsplicht geschonden. Deze overwegingen brengen mee dat dit klachtonderdeel gegrond dient te worden verklaard. Het tweede onderdeel van de klacht ziet op het optreden onder gemeenschappelijke naam. Dienaangaande overweegt de Raad het volgende. Op grond van artikel 26 lid 1 GBR-1994 is het de registeraccountant slechts toegestaan op te treden onder gemeenschappelijke naam met een andere openbaar accountant en met een vrije beroepsbeoefenaar die lid is van een door het bestuur van het NIVRA erkende beroepsorganisatie en die verder voldoet aan de door dit bestuur nader gegeven voorschriften. Deze voorschriften zijn neergelegd in de Nadere voorschriften inzake het optreden onder gemeenschappelijke naam met een beoefenaar van een ander vrij beroep, in werking

getreden op 1 januari 1996. Uit het verweer en de door betrokkene overgelegde stukken blijkt dat betrokkene als registeraccountant optreedt onder gemeenschappelijke naam, te weten DEF & Partners, fiscaal juristen en accountants. Artikel 26 lid 1 GBR-1994 is dus van toepassing. Vaststaat dat K en S, beide fiscaal juristen, geen lid waren van een door het bestuur van het NIVRA erkende beroepsorganisatie ten tijde van het formuleren van deze klacht. Dit wordt door betrokkene en K ook erkend. In het licht van de zojuist geciteerde bepaling oordeelt de raad dat betrokkene, heeft gehandeld in strijd met artikel 26 GBR-1994. Deze overwegingen brengen mee dat dit klachtonderdeel gegrond dient te worden verklaard. De Raad merkt hierbij op dat thans K en S wel lid zijn van een door het bestuur van het NIVRA erkende beroepsorganisatie, doch dat deze omstandigheid op zichzelf niet afdoet aan het vorenoverwogene. De raad acht bovenstaande gegrond bevonden klachtonderdelen ernstig en legt betrokkene hiervoor de maatregel van schriftelijke berisping op.

Betrokkene is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college stelt vast dat het beroep van betrokkene zich uitsluitend richt tegen de gegrondverklaring van het eerste klachtonderdeel en tegen de aan betrokkene opgelegde maatregel. Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel heeft de Raad van Tucht geoordeeld dat betrokkene de door hem te betrachten geheimhoudingsplicht heeft geschonden. Ingevolge artikel 10, eerste lid, Verordening Gedrags- en Beroepsregels registeraccountants 1994 (hierna: GBR-1994) houdt de registeraccountant geheim al hetgeen hem in de uitoefening van zijn beroep als geheim is toevertrouwd of wat daarbij als een vertrouwelijke aangelegenheid te zijner kennis is gekomen, voor zover bij of krachtens de wet niet anders wordt vereist. Ingevolge artikel 10, tweede lid, GBR-1994 maakt de registeraccountant van vertrouwelijke gegevens die in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis zijn gekomen, niet verder of anders gebruik, en geeft hij aan die gegevens niet verder of anders bekendheid, dan voor de vervulling van zijn taak of bij of krachtens de wet wordt vereist. Ingevolge artikel 10, derde lid, GBR-1994 is degene wiens aangelegenheid het betreft, indien deze de registeraccountant heeft ontslagen van zijn plicht tot geheimhouding, gehouden de belangen van alle betrokkenen en van de stand der registeraccountants zorgvuldig af te wegen alvorens tot bekendmaking over te gaan. Tussen partijen is niet in geschil zodat als vaststaand wordt aangenomen dat betrokkene op grond van de cliëntrelatie met klaagster de beschikking heeft gehad over vertrouwelijke gegevens van klaagster, te weten diens boekhouding, waartoe de conceptdeclaraties behoorden. Op betrokkene rustte derhalve in beginsel de plicht deze gegevens geheim te houden. Daarbij is niet van belang dat betrokkene niet was belast met de wettelijke controle van klaagster, maar ten tijde als hier aan de orde een samenstellingsopdracht had. Betrokkene heeft gesteld dat klaagster hem weliswaar niet uitdrukkelijk heeft ontslagen van zijn geheimhoudingsverplichting, maar dat hij met klaagster heeft gesproken toen hij de conceptdeclaraties in de administratie aantrof en dat hij uit de opstelling van klaagster heeft begrepen dat klaagster er geen bezwaar tegen had indien uit deze conceptdeclaraties blijkende informatie zou worden gebruikt in een procedure tegen de ex-compagnon van betrokkene. Aangezien klaagster ontkent toestemming voor gebruik door betrokkene van de conceptdeclaraties te hebben gegeven en deze niet op objectief verifieerbare wijze blijkt, kan het college onder deze omstandigheden slechts constateren dat niet is gebleken dat betrokkene van zijn geheimhoudingsverplichting ten aanzien van bedoelde stukken is ontheven. Dat betrokkene een andere duiding heeft gegeven aan zijn gesprek ter zake met klaagster valt onder deze omstandigheden, mede gelet op het vertrouwen dat klaagster mag stellen in naleving van de geheimhoudingsverplichting, binnen zijn risicosfeer. Voorts heeft betrokkene erkend afschriften van deze declaraties uit de administratie

van klaagster te hebben meegenomen. Betrokkene heeft vervolgens toegestaan dat zijn compagnon, K, kennis nam van een gedeelte van klaagsters boekhouding en genoemde afschriften heeft gebruikt als productie bij een conceptdagvaarding, die is uitgebracht in verband met een door de maatschap aan te spA civiele procedure tegen de voormalig compagnon. Het college is van oordeel dat betrokkene hiermee gegevens aan een derde heeft bekend gemaakt en deze gegevens heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor ze hem ter kennis zijn gekomen. Voor de vervulling van zijn taak als samenstellend accountant van klaagster was het immers niet noodzakelijk dat betrokkene afschriften aan K bekend maakte. In de relatie tussen betrokkene en klaagster heeft K te gelden als derde, omdat niet is gebleken dat K, noch diens persoonlijke vennootschap betrokken was bij de werkzaamheden die betrokkene op basis van zijn samenstellingsopdracht voor klaagster heeft verricht. Het betoog van betrokkene dat hij als lid van de maatschap persoonlijk belanghebbende was bij de door hem gestelde overtreding van het non-relatiebeding door W dat hij de afschriften van de declaraties heeft willen aanwenden om deze overtreding in rechte aan te tonen, maakt het gedrag van betrokkene weliswaar inzichtelijk, maar rechtvaardigt dit niet. Gelet op het voorgaande heeft de Raad van Tucht terecht en op goede gronden geoordeeld dat betrokkene zijn geheimhoudingsplicht heeft geschonden. Betrokkene heeft daarmee artikel 10 GBR-1994 overtreden. Met betrekking tot de opgelegde maatregel overweegt het college als volgt. Als cliënt van betrokkene mocht klaagster erop vertrouwen dat betrokkene haar gegevens vertrouwelijk zou behandelen. Betrokkene heeft dit vertrouwen beschaamd door vertrouwelijke gegevens van klaagster ten behoeve van zich zelf, althans van de maatschap aan een derde bekend te maken. Hiermee heeft betrokkene opzettelijk zijn geheimhoudingsplicht ondergeschikt gemaakt aan zijn eigen belang om W houden aan het non-relatiebeding. Dit moet betrokkene ernstig worden aangerekend. Daarnaast heeft de raad ten aanzien van het in beroep onbestreden tweede klachtonderdeel geoordeeld dat betrokkene in strijd heeft gehandeld met artikel 26 GBR-1994. Het college acht, gezien het voorgaande, de maatregel van schriftelijke berisping passend en geboden. Het college verwerpt het beroep.

R477

AWB 05/354 LJN AX9712

RAAD VAN TUCHT VOOR REGISTERACCOUNTANTS EN ACCOUNTANTS-ADMINISTRATIECONSULENTEN TE AMSTERDAM

Beslissing in de zaak met nummer R477 van:

ABC BV,
Gevestigd te H,
klager,

tegen

X RA,
accountant,
kantoorhoudende te Z,
betrokkene.

- 1 Het verloop van de procedure
  - 1.1 De Raad van Tucht heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:
    - (a) het klaagschrift met producties d.d. 3 november 2003;
    - (b) het verweerschrift met producties d.d. 1 oktober 2004;
    - (c) een brief van betrokkene d.d. 8 november 2004.
  - 1.2 De Raad heeft de klacht behandeld ter openbare zitting van 9 november 2004, waar aanwezig waren de heer A namens klager alsmede betrokkene vergezeld van zijn raadsman mr. K.
  - 1.3 Partijen hebben bij gelegenheid van voormelde zitting hun standpunten toegelicht en geantwoord op vragen van de Raad van Tucht.
  - 1.4 De inhoud van de gedingstukken geldt als hier ingevoegd.
- 2 De vaststaande feiten
  - 2.1 Op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting stelt de Raad van Tucht het volgende vast.
  - 2.2 Betrokkene vormt tezamen met mr. K en mr. S, beiden fiscaal jurist, een maatschap. Betrokkene mr. K en mr. S opereren onder de gemeenschappelijke naam DEF & Partners, fiscaal juristen en accountants.
  - 2.3 Betrokkene is de accountant belast met de wettelijke controle van klager.
  - 2.4 Betrokkene heeft in de maand oktober 2000 tijdens het uitvoeren van controlewerkzaamheden in de administratie van klager conceptdeclaraties, gedagtekend 28 juli 2000, aangetroffen die door de heer W, aan klager is gezonden voor door de heer W verrichte werkzaamheden in de periode 1 maart tot en met 30 juni 2000. De heer W maakte tot 1 juli 1999 tezamen met onder meer betrokkene deel uit van de maatschap GHI. Per genoemde datum is W uit deze maatschap getreden en heeft zich zelfstandig gevestigd. Betrokkene mr. K en mr. S hebben de samenwerking voortgezet onder de naam DEF & Partners.
  - 2.5 Betrokkene heeft de heer A, directeur en enig aandeelhouder van klager, deze conceptdeclaraties tijdens een gesprek getoond en overhandigd en heeft de heer A medegedeeld dat de heer W een non-relatiebeding heeft overtreden.
  - 2.6 De heer A heeft betrokkene medegedeeld, zakelijk weergegeven, dat het non-relatie beding de rela-

tie betreft tussen de heer W en de huidige maatschap waarvan betrokkene thans deel uitmaakt. Een en ander regardeert hem niet. De maatschap en de heer W moeten het non-relatiebeding samen oplossen. De heer A wil hier niet bij betrokken raken. De heer A heeft de conceptdeclaratie weer teruggegeven aan betrokkene.

- 2.7 Betrokkene heeft vervolgens deze conceptdeclaratie bij zich gehouden, niet weer ingevoegd in de administratie van klager en meegenomen naar het kantoor van betrokkene.
- 2.8 Deze conceptdeclaratie is vervolgens door mr. K, een van de maten van de maatschap waarvan betrokkene thans deel uitmaakt, als productie gebruikt en gehecht aan een conceptdagvaarding die is uitgebracht in verband met een door mr. K aan te spannen civiele procedure tegen de heer W.
- 2.9 De heer A is vervolgens door de heer W op de hoogte gesteld van het feit dat voormelde conceptdeclaratie door de mr. K als productie is aangehecht aan een conceptdagvaarding.
- 2.10 De heer A heeft geen toestemming verleend aan betrokkene tot het meenemen van een concept declaratie uit de administratie van klager en heeft ook geen toestemming gegeven tot het gebruik door mr. K van deze conceptdeclaratie.

3 De klacht

- 3.1 De klacht luidt, naar de Raad van Tucht begrijpt, zakelijk en samengevat weergegeven als volgt.
- 3.2 Betrokkene heeft de op hem rustende geheimhoudingsplicht jegens klager geschonden door bescheiden uit de administratie van klager te lichten; deze conceptdeclaratie mee te nemen naar het kantoor van betrokkene en deze declaratie te laten gebruiken door mr. K in een aan te spannen civiele procedure tegen de heer W.
- 3.3 Betrokkene treedt op onder gemeenschappelijke naam met twee fiscaal juristen die geen lid zijn van een door het bestuur van het NIVRA bekende beroepsorganisatie.
- 3.4 Betrokkene heeft de eer en stand van accountants geschaad door onjuistheden te (laten) (ver) melden in een brief van 13 augustus 2004, welke brief is opgesteld door mr. H van JKL advocaten.

4 De gronden van de beslissing

- 4.1 Omtrent de klachten en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad als volgt.
- 4.2 Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht stelt de Raad voorop dat de registeraccountant is gehouden tot geheimhouding van wat als een vertrouwelijke aangelegenheid te zijner kennis is gekomen. Hij maakt van vertrouwelijke gegevens die in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis zijn gekomen geen ander gebruik en aan die gegevens geeft hij niet verder of anders bekendheid dan voor de invulling van zijn taak, of bij of krachtens de wet, wordt vereist. Betrokkene heeft op grond van de cliëntrelatie met klager de beschikking gehad over vertrouwelijke gegevens van klager, te weten diens boekhouding, waartoe de conceptdeclaraties behoorden. Uit het door betrokkene gevoerde verweer maakt de Raad op dat betrokkene bekend was met de afspraken aangaande het non-relatiebeding. Vast staat dat betrokkene, mede door het meenemen van de conceptdeclaratie uit de administratie van klager, heeft toegestaan dat mr. K kennis nam van een gedeelte van klagers boekhouding en de conceptdeclaratie daarvan in handen kreeg. Voorts staat vast dat klager hiervoor geen toestemming heeft verleend. Door aldus te handelen heeft betrokkene de door hem te betrachten geheimhoudingsplicht geschonden. Deze overwegingen brengen mee dat dit klachtonderdeel gegrond dient te worden verklaard
- 4.3 Het tweede onderdeel van de klacht ziet op het optreden onder gemeenschappelijke naam. Dienaangaande overweegt de Raad het volgende. Op grond van artikel 26 lid 1 GBR-1994 is het de registeraccountant slechts toegestaan op te treden onder gemeenschappelijke naam met een andere

openbaar accountant en met een vrije beroepsbeoefenaar die lid is van een door het bestuur van het NIVRA erkende beroepsorganisatie en die verder voldoet aan de door dit bestuur nader gegeven voorschriften. Deze voorschriften zijn neergelegd in de Nadere voorschriften inzake het optreden onder gemeenschappelijke naam met een beoefenaar van een ander vrij beroep, in werking getreden op 1 januari 1996. Uit het verweer en de door betrokkene overgelegde stukken blijkt dat betrokkene als registeraccountant optreedt onder gemeenschappelijke naam, te weten DEF & Partners, fiscaal juristen en accountants. Artikel 26 lid 1 GBR-1994 is dus van toepassing. Vaststaat dat mr. K en mr. S, beide fiscaal juristen, geen lid waren van een door het bestuur van het NIVRA erkende beroepsorganisatie ten tijde van het formuleren van deze klacht. Dit wordt door betrokkene en mr. K ook erkend. In het licht van de zojuist geciteerde bepaling oordeelt de Raad dat betrokkene, heeft gehandeld in strijd met artikel 26 GBR-1994. Deze overwegingen brengen mee dat dit klachtonderdeel gegrond dient te worden verklaard. De Raad merkt hierbij op dat thans mr. K en mr. S wel lid zijn van een door het bestuur van het NIVRA erkende beroepsorganisatie, doch dat deze omstandigheid op zichzelf niet afdoet aan het vorenoverwogene.

- 4.4 De Raad bepaalt met betrekking tot het derde onderdeel van de klacht dat niet vast is komen te staan dat betrokkene verantwoordelijk was voor de inhoud van en de gekozen bewoording in de brief van 13 augustus 2004 van mr. H. Nu klager overigens onvoldoende heeft gesteld waaruit volgt dat betrokkene de eer van de stand van de registeraccountants heeft geschonden en tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, faalt dit onderdeel van de klacht.
- 4.5 Naar het oordeel van de Raad moet op grond van de gegrond bevonden onderdelen van de klacht betrokkene een zodanig ernstig verwijt worden gemaakt dat oplegging van de maatregel van een schriftelijke berisping passend en geboden is.

De beslissing

De Raad van Tucht:

- **verklaart het eerste en tweede onderdeel van de klacht gegrond;**
- **verklaart het derde onderdeel van de klacht ongegrond;**
- **en legt ter zake van de gegrond bevonden onderdelen van de klacht de maatregel van een schriftelijke berisping op.**

Aldus beslist door mr. R.J. Koopman, voorzitter, dhr. G. van Essen RA en mr. A.J. Coster RA, leden in aanwezigheid van mr.drs. M.G.M. Eeuwijk, adjunct-secretaris en uitgesproken in het openbaar op 19 april 2005.

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN

Uitspraak in de zaak van:

X RA, kantoorhoudende te Z, appellant van een beslissing van de Raad van Tucht voor registeraccountants en Accountants-Administratieconsulenten te Amsterdam (hierna: Raad van Tucht), gewezen op 19 april 2005.

1 De procedure

Bij brief van 3 november 2003 heeft ABC BV te H (hierna: klagster) bij de Raad van Tucht een klacht ingediend tegen appellant.

Bij beslissing van 19 april 2005 heeft de Raad van Tucht uitspraak gedaan op de klacht.

Bij een op 30 mei 2005 bij het College ingekomen beroepschrift heeft appellant tegen die beslissing beroep ingesteld bij het College.

De Raad van Tucht heeft bij brief van 2 juni 2005 stukken als bedoeld in artikel 53 van de Wet op de Registeraccountants (hierna: Wet RA) doen toekomen aan de griffier van het College.

Bij brief van 4 juli 2005 heeft klagster gereageerd op het beroepschrift.

Op 11 mei 2006 heeft het onderzoek ter zitting plaatsgehad, alwaar zijn verschenen, appellant en namens klagster, A en C, respectievelijk haar algemeen directeur en haar financieel directeur.

2 De bestreden tuchtbeslissing

Bij de bestreden tuchtbeslissing, die in afschrift aan deze uitspraak is gehecht en als hier ingelast wordt beschouwd, heeft de Raad van Tucht de klacht van klagster gedeeltelijk gegrond en voor het overige ongegrond verklaard en appellant ter zake van de gegrond bevonden onderdelen de maatregel van schriftelijke berisping opgelegd.

Ter zake van de formulering van de klacht door de Raad van Tucht, de beoordeling daarvan en de daarbij in aanmerking genomen feiten en omstandigheden, wordt verwezen naar de inhoud van de bestreden tuchtbeslissing.

3 De beoordeling van het beroep

3.1 Het College stelt vast dat het beroep van appellant zich uitsluitend richt tegen de gegrondverklaring van het eerste klachtonderdeel en tegen de aan appellant opgelegde maatregel. Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel heeft de Raad van Tucht geoordeeld dat appellant de door hem te betrachten geheimhoudingsplicht heeft geschonden.

3.2 Ingevolge artikel 10, eerste lid, Verordening Gedrags- en Beroepsregels registeraccountants 1994 (hierna: GBR-1994) houdt de registeraccountant geheim al hetgeen hem in de uitoefening van zijn beroep als geheim is toevertrouwd of wat daarbij als een vertrouwelijke aangelegenheid te zijner kennis is gekomen, voor zover bij of krachtens de wet niet anders wordt vereist.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, GBR-1994 maakt de registeraccountant van vertrouwelijke gegevens die in de uitoefening van zijn beroep te zijner kennis zijn gekomen, niet verder of anders gebruik, en geeft hij aan die gegevens niet verder of anders bekendheid, dan voor de vervulling van zijn taak of bij of krachtens de wet wordt vereist.

Ingevolge artikel 10, derde lid, GBR-1994 is degene wiens aangelegenheid het betreft, indien deze de registeraccountant heeft ontslagen van zijn plicht tot geheimhouding, gehouden de belangen van alle betrokkenen en van de stand der registeraccountants zorgvuldig af te wegen alvorens tot bekendmaking over te gaan.

- 3.3 Tussen partijen is niet in geschil zodat als vaststaand wordt aangenomen dat appellant op grond van de cliëntrelatie met klagster de beschikking heeft gehad over vertrouwelijke gegevens van klagster, te weten diens boekhouding, waartoe de conceptdeclaraties behoorden. Op appellant rustte derhalve in beginsel de plicht deze gegevens geheim te houden. Daarbij is niet van belang dat appellant niet was belast met de wettelijke controle van klagster, maar ten tijde als hier aan de orde een samenstellingsopdracht had.

Betrokkene heeft gesteld dat klagster hem weliswaar niet uitdrukkelijk heeft ontslagen van zijn geheimhoudingsverplichting, maar dat hij met klagster heeft gesproken toen hij de conceptdeclaraties in de administratie aantrof en dat hij uit de opstelling van klagster heeft begrepen dat klagster er geen bezwaar tegen had indien uit deze conceptdeclaraties blijkende informatie zou worden gebruikt in een procedure tegen de ex-compagnon van betrokkene. Aangezien klagster ontkent toestemming voor gebruik door betrokkene van de conceptdeclaraties te hebben gegeven en deze niet op objectief verifieerbare wijze blijkt, kan het College onder deze omstandigheden slechts constateren dat niet is gebleken dat betrokkene van zijn geheimhoudingsverplichting ten aanzien van bedoelde stukken is ontheven. Dat betrokkene een andere duiding heeft gegeven aan zijn gesprek ter zake met klagster valt onder deze omstandigheden, mede gelet op het vertrouwen dat klagster mag stellen in naleving van de geheimhoudingsverplichting, binnen zijn risicosfeer.

Voorts heeft appellant erkend afschriften van deze declaraties uit de administratie van klagster te hebben meegenomen. Appellant heeft vervolgens toegestaan dat zijn compagnon, mr. K, kennis nam van een gedeelte van klagsters boekhouding en genoemde afschriften heeft gebruikt als productie bij een conceptdagvaarding, die is uitgebracht in verband met een door de maatschap aan te spannen civiele procedure tegen de voormalig compagnon. Het College is van oordeel dat appellant hiermee gegevens aan een derde heeft bekend gemaakt en deze gegevens heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor ze hem ter kennis zijn gekomen. Voor de vervulling van zijn taak als samenstellend accountant van klagster was het immers niet noodzakelijk dat appellant afschriften aan K bekend maakte. In de relatie tussen appellant en klagster heeft K te gelden als derde, omdat niet is gebleken dat K, noch diens persoonlijke vennootschap betrokken was bij de werkzaamheden die appellant op basis van zijn samenstellingsopdracht voor klagster heeft verricht. Het betoog van appellant dat hij als lid van de maatschap persoonlijk belanghebbende was bij de door hem gestelde overtreding van het non-relatiebeding door W en dat hij de afschriften van de declaraties heeft willen aanwenden om deze overtreding in rechte aan te tonen, maakt het gedrag van appellant weliswaar inzichtelijk, maar rechtvaardigt dit niet.

Gelet op het voorgaande heeft de Raad van Tucht terecht en op goede gronden geoordeeld dat appellant zijn geheimhoudingsplicht heeft geschonden. Appellant heeft daarmee artikel 10 GBR-1994 overtreden.

- 3.4 Met betrekking tot de opgelegde maatregel overweegt het College als volgt. Als cliënt van appellant mocht klagster erop vertrouwen dat appellant haar gegevens vertrouwelijk zou behandelen. Appellant heeft dit vertrouwen beschaamd door vertrouwelijke gegevens van klagster ten behoeve van zich zelf, althans van de maatschap aan een derde bekend te maken. Hiermee heeft appellant opzettelijk zijn geheimhoudingsplicht ondergeschikt gemaakt aan zijn eigen belang om W te houden aan het non-relatiebeding. Dit moet appellant ernstig worden aangerekend.

Daarnaast heeft de Raad van Tucht ten aanzien van het in beroep onbestreden tweede klachtonderdeel geoordeeld dat appellant in strijd heeft gehandeld met artikel 26 GBR-1994. Het College acht, gezien het voorgaande, de maatregel van schriftelijke berisping passend en geboden.

- 3.5 Het beroep moet derhalve worden verworpen.
De hierna te vermelden beslissing berust op Titel II van de Wet RA en artikel 10 GBR-1994.

De beslissing**Het College verwerpt het beroep.**

Aldus gewezen door mr. M.A. Fierstra, mr. A.J.C. de Moor-van Vugt en mr. R.J.G.M. Widdershoven, in tegenwoordigheid van mr. A. Venekamp, als griffier, en uitgesproken in het openbaar op 22 juni 2006.